

det tillige er meget besværligt. Adskillelsen af Sukker og Maltas er saa ufuldkommen som naturligt. De fleste af disse Mangler ere rettede i en mere eller mindre fuldkommen Grad paa andre Steder i Vestindien, hvilket Hr. Wulff senere paaviser. „Centralkogerier“ faaledes som det paatænkte paa St. Croix, findes nok egentlig kun paa de franske Der, hvor de give et godt Udbytte. — Angaaende Landbruget paa Den, da staar dette ligeledes paa et i høi Grad forældet Standpunkt; at beskrive, hvorledes Jorden dyrkes derovre, vilde blive for vidtløftig; her maa det være nok at bemærke, at den drives akkurat nu som for 2 a 300 Aar siden, man udpiner Jorden; Gjødningen gaar for største Delen tilspilde derved, at den stadig er udsat for Sol og Regn, uagtet det mere i Tropene end andensheds i Verden maatte være om at gjøre at beskytte den imod begge Dele. Da Jorden egentlig ikke bearbejdes, er den ikke istand til at kunne fastholde eller rettere opfuge Regnen. „Omdan Jorden ved en ordentlig Behandling til en stor Swamp, og de store Regnstyl ville ikke som nu løbe af gennem Bække og Aar, men holdes tilbage af Jordoverfladen og langsom synke ned i Undergrunden, hvor de da ville danne et udtømmeligt Vandreservoir for Kilder og Brønde“. Paa Grund af Kapitalfattigdom anvendes Kunstgjødning kun meget lidt; hvor den har fundet Anvendelse, viser den gode Resultater, ligesom Jorden bedre Bearbejdning viser det Samme.

Udvalget tror ved disse Bemærkninger saa nogenlunde at have oplyst Grunden til Dens Tilbagegang, og det tror tillige at have paavist, at det ikke er begrundet i Forholdene, naar det er faaledes. Det vil erindres, at Finanzministeren 1870—71 fremlagde et Forslag, ved hvilket han troede, at Manglerne kunde afhjælpes. Forslaget gik ud paa dels at give St. Croix et aarligt Tilskud i fire Aar paa 25,000 vestindiske Daler, og Den derved kunde blive istand til at udføre sine Produkter uden Told og dels at yde Planterne et Laan af 250,000 vestindiske Daler til Fremme af Sukkerproduktionen. Forslaget vandt hverken Udvalgets eller Thingets Billigelse, idet man fandt, det gik i en feil Retning. De senere Undersøgelser have vist, at deri tog man ikke feil; naar de fire Aar vare gaaede, vilde Derne have været lige trængende til Understøttelse, og havde man først afflasket Udførselstølsen, da kunde det ikke gaa an paany at indføre den. Den fireaarige Understøttelse vilde derfor have været ensbetydende med en vedvarende. Og hvad Laanet angaar, da er det senere oplyst, at Sukkermøllerne egentlig ikke lade sig forbedre; thi dels ligge de paa uheldige Steder, paa de allerhøjeste Punkter af Den, som en Følge af, at de tidligere have været Vindmøller, og dels vilde intet af det Nubestaaende kunne anvendes. Lanken, paa hvilken dette Lovforslag hvilede, vilde i sin praktiske Udførelse have stødt paa store og vistnok uovervindelige Vanffeligheder.

Hvad nærværende Forslag angaar, tør Udvalget ikke bestride, at, dersom Iverskættelsen af de deri paatænkte Foretagender blive udførte paa en heldig Maade, Tilstanden i væsentlig Grad kan og vil forbedres paa Den. Under det nu bestaaende System er det omtrent umuliggjort for Arbeidere og andre mindre Landbrugere at beplante deres Jord med Sukkerrør. Dette vil kunne blive Tilfældet, naar et Centralkogeri bliver anlagt, hvorved man ikke alene vil kunne faae sine Rør affat, men endogsaa faae dem ordentlig betalt. Udvalget maa holde for, at det vil være i Befolkningens og Dens Interesse, at Regjeringen da, saavidt gjørligt, fremmer Udstykningen af Plantagerne dels ved at opmuntre dertil og dels ved at forsøge Udstykning af dem, som Statskassen maatte komme i Besiddelse af. Ved at Arbeidet deles, saa Enhver faar Sit at tage vare, Landbrugeren Sit og Fabrikanten Sit, tør det ganske sikkert haabes, at Arbeidsregulativene ikke mere ville kunne bestaa, og de kunne da under ingen Omstændighed indføres for Regeriets Bedkommende. — Høsten varer under de nuværende Forhold altfor længe, fra December indtil hen i August. Man begynder med umodne Rør og ender med overmodne, fordi man ikke er istand til med den forhaandenværende Arbeidskraft og de nuværende Møller at kunne forarbejde Rørene hurtigt; derved er ikke sjelden efter analytiske Undersøgelser 20 pCt. af hele Høstafgrøden gaaet tabt. Fremdeles er det unegteligt et Gode, at Landmanden kan blive istand til at rette hele sin Opmærksomhed paa Landbruget. Ved Anlægget af Jælls-sukkerfogeriet vilde desuden Planterne, hvad der er Hovedsagen for dem, faae et større Udbytte af deres Rørafgrøder, idet de med Interessentfabet af Planterne indgaaede Kontrakter fikke disse et Udbytte af 5½ Pund Moskoados-sukker for hvert 100 Pund modne og vedrøede Rør samt en forholds-mæssig Andel i Nettoudbyttet, som Interessentfabet erhverver udover 10 pCt. af den indbetalte Kapital.

Statskassen har tidligere, især fra 1833 til 47 lidt store Tab ved Kolonierne og har endnu i de sidste Aar havt ikke ganske ubetydelige. Udvalget har derfor maattet rette sin Opmærksomhed paa at forebygge noget lignende for nærværende Laans Bedkommende.

Et Mindretal har nogen Tvivl om, hvorvidt 5 Millioner Kroner er nødvendig til Foretagendets Udførelse, men selv om dette skulde vise sig at være Tilfældet, maa et Laan af den danske Statskasse paa 1½ Million Kroner forekomme det at være et tilstrækkeligt Offer for Mødelandet at bringe.

Flerparten har den Overbevisning, at Foretagendet slet ikke kan lade sig udføre uden den forlangte Sum, og foreslaar derfor at blive staaende derved.

Hele Udvalget er derimod enigt om at for-